

«Η φυλακή του ενός σταματάει εκεί που αρχίζει η φυλακή του άλλου!»

Ο συσκοτιστής Κούλης

Μπράβο και Ζήτω για τον χαρισματικό πρωθυπουργό μας!

Κατάφερε κάτι μοναδικό. Κάτι ανεπανάληπτο!

Πέτυχε μία εμβληματική κοινωνικοϊδεολογική μετατροπή!

Εύγε του ομορφόπαιδου!

Τέλος αυτά που ξέρανε οι χαζοϊδεολόγοι ρομαντικοί.

Τι να μας πει και ο λίγος διαφωτιστής Καντ...

Ο δικός μας κλώνος από το ομορφόσογο (αν και εγώ συνεχίζω να βρίσκω ομοιότητες με τον Τέρη Χρυσό) έγραψε νέα ιστορία.

Ο συσκοτιστής Κούλης!

«Η φυλακή του ενός σταματάει εκεί που αρχίζει η φυλακή του άλλου!»

Τέλος τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο κόσμος πλέον κινείται με υποχρεώσεις.

Κάνοντας μόνο ότι απομένει από τις απαγορεύσεις.

«Απορριπτική μέθοδο», το λέγαμε στα μαθηματικά...

Απορρίπτονται τα δικαιώματα.

Απορρίπτεται η ελευθερία και η αξιοπρέπεια.

Απορρίπτεται ο άνθρωπος.

Απομένει ο μονόδρομος του αλυσοδεμένου δούλου.

Δέσμιος στον φόβο.

Όχι του θανάτου, μα της ζωής...

Και πάνω απ' τη ζωή, από τον θάνατο και τη μετά θάνατο στέκει ο σεβασμός προς την αγία τράπεζα!

Όχι βεβαίως την εκκλησιαστική...

Κι από κοντά τα επιχειρηματικά παρεάκια και συμφέροντα.

Δεν μας βλέπουν καν σα δυναμικό προς εκμετάλλευση.

Μόνο σαν πρόβατα...

Κούρεμα στο κούρεμα δεν έχει μείνει μαλλί να ζεσταθούμε.

Κούρεμα στο κούρεμα μέχρι τη σφαγή.

Τι έγινε ρε παιδιά;

Πως φτάσαμε ως εδώ;

Με ποιο τέχνασμα αυτός ο προικισμένος γητευτής κατάφερε να μας υπνωτίσει;

Έξω από την πλάκα: Λέγαμε Κούλης και γελάγαμε. Τώρα τι έχουμε να πούμε;

«Γελάτε εσείς, σκέφτονταν το λεβεντόπαιδο... Κι εγώ θα έρθει η στιγμή που θα σας εκδικηθώ...»

Και η στιγμή δεν άργησε καθόλου.

“Όπως λέει και ο στίχος: «Μας ξεγελάσαν... Μας πιάσανε στον ύπνο και μας τη φέρανε!»...»

Μα πως επετεύχθη αυτός ο μαζικός ύπνος;

Τι μεσολάβησε;

Η τεχνική είναι αρχέγονη.

Ο γητευτής παίζει μία μονότονη μουσική, κάνοντας το θύμα να εγκλωβίζεται μέσα σε αυτήν. Σταδιακά και σύντομα, το θύμα δεν είναι σε θέση να δει να ακούσει ή να σκεφτεί τίποτε άλλο. Την υποβλητική τεχνική έχουν χρησιμοποιήσει με επιτυχία οι περιστρεφόμενοι γύρω από τον άξονά τους Δερβίσηδες (με τη διαφορά ότι μιλάμε για αυτοθέλητη αυτοϋποβολή), ο Φρόντ και οι ακόλουθοί του κινώντας ένα εκκρεμές μπροστά στα μάτια του ασθενούς και σταδιακά υπνωτίζοντάς τον, καθώς και πολλοί πολλοί άλλοι.

Μεγάλε Δερβίση Σίγκμουντ Κυριάκο!

Έβαλες τα παπαγαλάκια σου να ψάλουν το ίδιο τροπάρι παντού και ολημερίς!

Η τρομοκρατία του φόβου.

Η γέννηση της θέλησης της υποταγής.

Και ύστερα: «Δόξα Σοι ο Κυριάκος».

Και ξανά τα παπαγαλάκια.

Και ξανά ο φόβος η υποταγή και η δοξολογία...

Κι ύστερα πάλι και πάλι...

Μέχρι που ένας λαός ολόκληρος στέκει υπνωτισμένος.

(Τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα γιατί το φαινόμενο είναι παγκόσμιο και δεν υπάρχει έξοδος διαφυγής. Παγκόσμιος Διασκοτισμός...)

Σε αυτή την ορατή κατά του λαού μάχη, η υποβλητική τακτική έχει πετύχει τον σκοπό της, έχοντας ως σύμμαχο την επίσης αρχέγονη τεχνική της μεταμόρφωσης. Η μεταμορφωτική πορεία μπορεί να γίνει ευκολότερα αντιληπτή στις καλλιτεχνικές δημιουργίες, όπου χρησιμοποιείται συχνά και παρουσιάζεται με ευκρίνεια. Στη μουσική για παράδειγμα (π.χ. στο Μπολερό του Ραβέλ), ένα μοτίβο επαναλαμβάνεται σταθερά και μονότονα (έχοντας τις προαναφερόμενες συνέπειες καθήλωσης και ύπνωσης). Οι μικρές, ανεπαίσθητες αλλαγές που συμβαίνουν σε αραιά διαστήματα περνούν σχεδόν απαρατήρητες (ή γίνονται αποδεχτές ως λογικές και μάλιστα αναμενόμενες). Η διάρκεια της όλης διαδικασίας είναι μεγάλη. Το εντυπωσιακό είναι ότι μετά την ολοκλήρωση του έργου της μεταμόρφωσης, αν κανείς συγκρίνει το εναρκτήριο με το τελικό μοτίβο θα μείνει έκπληκτος από τη διαφορά και κυρίως από το γεγονός ότι αυτή συντελέστηκε ενώπιόν του, δίχως αυτός να την αντιληφθεί...

Πρόκειται για μία «ύπουλη» ανάπτυξη...

Αν κάποιος θελήσει να κατανοήσει και να μεταφέρει αυτή την τροπική μουσική ανάλυση στην κοινωνικοπολιτική εγχώρια και παγκόσμια πραγματικότητα, ίσως να αντιληφθεί το πως και το γιατί ένας ολόκληρος κόσμος άλλαξε με τόση ευκολία... το πως καταστρατηγήθηκαν οι ελευθερίες, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η αξιοπρέπεια χωρίς να ανοίξει μύτη...

Υψηλής τεχνικής μεταμόρφωση.

Σταδιακά, «για το καλό μας»,

χάσαμε τον εαυτό μας.

Στέκω λοιπόν υπνωτισμένος.
Εκπαιδευμένος στην υποταγή.
Ακολουθώ πειθήνια.
Μεγάλε, λεβέντη Κούλη!
Πόσο σε θαύμασα στο διάγγελμα!
Με απολυτομοναρχικό θράσος έσβησες με μιας κάθε ελπίδα!
«Η παλιά κανονικότητα δεν θα γυρίσει».
Αυτό είπες και απάντησες με μιας στο«I have a dream» του ελαφροϊδεαλιστή
Μάρτιν Λούθερ Κινγκ,
κλείνοντάς μου το μάτι και εννοώντας:
«Don' t have a dream...»
Κι αφού έμεινα να σε κοιτάω άπραγος,
καλά να πάθω...

